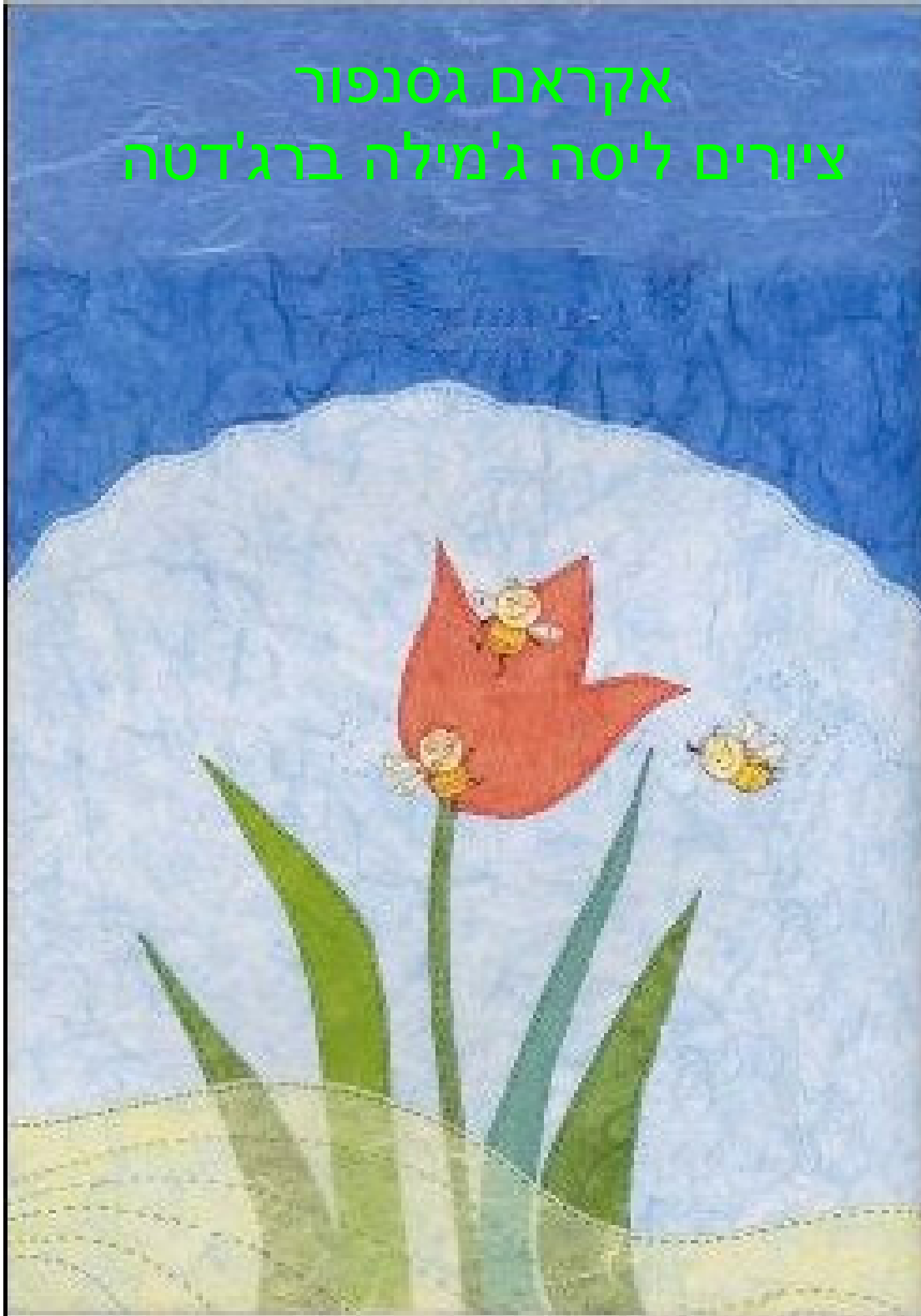

זוה הגון שלנו

אקראם גסנפור
ציורים ליסה ג'מילה ברג'דטה

אנו חברים כולם ומשחקים יחד מדי יום.
עכשיו נכנסנו לגן.
הנה מצאנו פרח יפה מאוד בגן.
כולם רוצים אותו.

"של מי הפרח הזה?"
כולם שואלים אותה השאלה.

כולם עונים ביחד:
"זה שלי.."
"זה שלי.."
"שלי.."
"שלי.."

אנו רואים עץ מלא עלים ירוקים, צעירים.
"של מי העץ הזה?"

אנו מתחילים לריב
ונפרדים זה מזה.

אנו עונים:
"זה שלי.."
"זה שלי.."
"שלי.."

אנו כבר לא צוחקים יותר.
אנו כבר לא משחקים יחד.

מצאנו תפוח עץ אדום וגדול.

אף אחד לא מרוצה.
הפרח, העץ והתפוח לא שייכים לאף אחד.

כולם רוצים את התפוח.
"של מי התפוח?"
"שלי.."
"שלי.."
"שלי.."

הנה פרח יפה.
אנו מביטים עליו.

התחלנו לחשוב.
חושבים ביחד.

אנו שואלים את עצמנו:
"של מי הפרח הזה?"
"שלנו.."
"שלנו.."
"שלנו.."
"הוא של כל מי שאוהב הפרחים"

"של מי העץ הזה?"
אנו שואלים זה את זה.
"הוא שלנו."
"שלנו.."
"שלנו.."

על העץ רואים תפוח.
הוא גדול מספיק לכולנו.

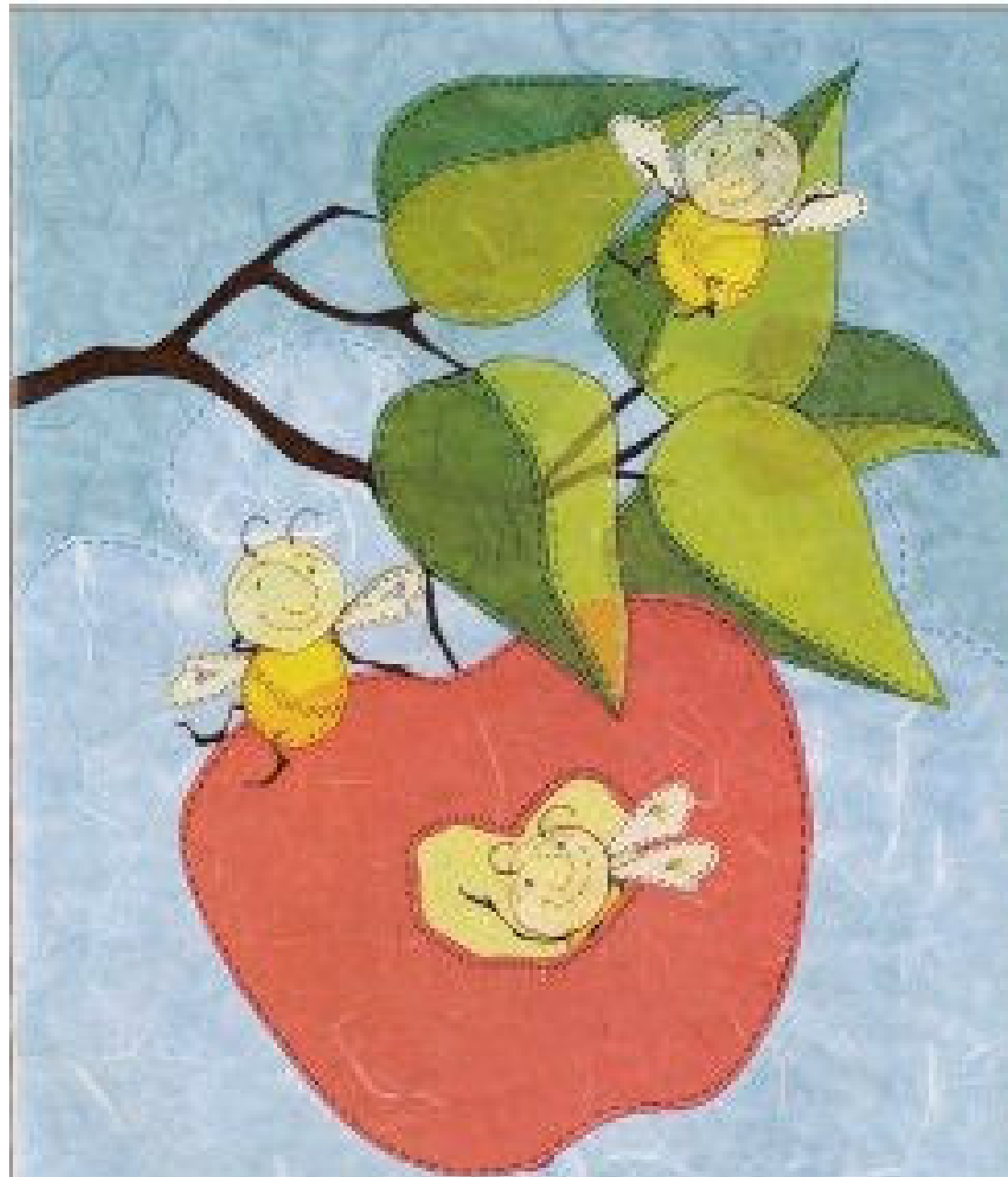

הנה עץ עם עלים ירוקים.
אני ניגשים ביחד אל העץ.

An illustration of a tree with brown branches and green leaves. A large red heart-shaped nest is attached to a branch, containing three smiling bees with yellow bodies and white wings. The background is a light blue sky with white clouds.

הוא שייך לכל אלה
שרואים אותו".

"של מי התפוח זה?"
"שלנו.."
"שלנו.."
"שלנו.."

**העץ, הפרח, התפוח שייכים לנו.
הם שייכים לכולם.**